

Sygn. akt: I C 110/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Flisiak

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2020 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 3.492,99 zł (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.006,07 zł (dwa tysiące sześć złotych i siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. za 7 dni lub z wnioskiem o uzasadnienie.

M., dnia 11 grudnia 2020r.

Sygn. akt **I C 110/20**

UZASADNIENIE

Powód W. D. wystąpił z powództwem przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie na jego rzecz łącznie kwoty 3.492,99 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 6 października 2019 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R.

T. o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. K.. Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej

u pozwanego. W ramach bezpośredniej likwidacji szkody postępowanie likwidacyjne prowadził (...) S.A. z siedzibą w W., który uznał odpowiedzialność za szkodę i wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości

2.268,81 złotych. Powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji nabył uprawnienie

do dochodzenia odszkodowania od pozwanego za szkodę z dnia 6 października 2019 roku.

W ocenie powoda wypłacona kwota odszkodowania jest zaniżona, gdyż zgodnie z jego kalkulacją naprawy koszt naprawy pojazdu powinien wynieść 5.411,77 złotych i w związku

z powyższym strona pozwana jest obowiązana dokonać jeszcze zapłaty kwoty

3.142,96 złotych, przy czym powód w niniejszym postępowaniu domaga się jedynie części należnego odszkodowania w kwocie objętej żądaniem pozwu. Powód wskazał,

że na dochodzoną pozewem należność składa się kwota 3.142,96 złotych tytułem częściowego odszkodowania, kwota 50,03 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie

od kwoty 3.142,96 złotych za okres od dnia 6 listopada 2019 roku do dnia 28 stycznia

2020 roku oraz kwota 300 złotych tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy pojazdu R. (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w ramach bezpośredniej likwidacji szkody postępowanie likwidacyjne prowadził (...) S.A. z siedzibą

w W., który wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości 2.268,81 złotych

i w ocenie pozwanego zaspokaja ono wszelkie roszczenia związane ze szkodą. Pozwany podniósł, że koszty naprawy pojazdu zostały znacznie zawyżone, a powód winien wykazać faktycznie poniesiony koszt, czego nie uczynił. Zarzucił nadto brak legitymacji czynnej

po stronie powodowej z uwagi na brak wierzytelności, która miałaby być przedmiotem cesji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 6 października 2019 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. K.. Sprawca w dacie zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W..

(bezsporne, a nadto dowód: akta szkody – k. 44-69)

W ramach bezpośredniej likwidacji szkody postępowanie likwidacyjne prowadził (...) S.A. z siedzibą w W., który wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości 2.268,81 złotych.

(bezsporne, a nadto dowód: akta szkody – k. 44-69, oświadczenie – k. 10)

W dniu 6 grudnia 2019 roku A. K. zawarł z W. D. umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania przysługującego

mu od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

w związku ze szkodą z dnia 6 października 2019 roku w pojeździe marki R. (...)

o numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: umowa cesji – k. 8-9)

W dniu 29 stycznia 2020 roku została sporządzona przez (...) sp. z o.o.

z siedzibą w S. kalkulacja naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na skutek zdarzenia z dnia 6 października 2019 roku, w której łączny koszt naprawy pojazdu został określony na kwotę 5.411,77 złotych. Za sporządzenie tej kalkulacji (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wystawiła fakturę VAT nr FV (...), obciążając W. D. obowiązkiem zapłaty kwoty 369 złotych (300 złotych netto). Należność ta została opłacona w dniu 23 marca 2020 roku.

(dowód: kalkulacja naprawy – k. 11-16, faktura VAT nr (...) – k. 17, potwierdzenie przelewu – k. 92)

Koszt naprawy samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który pozwoliłby przywrócić pojazd do stanu sprzed powstania szkody – przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych – wynosi 5.441,04 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa motoryzacyjnego M. P. – k. 110-158)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo w całości jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. uznał swoją odpowiedzialność za skutki kolizji z dnia 6 października 2019 roku co do zasady, stąd też nie wymagają szczegółowego odniesienia kwestie związane z podstawami tej odpowiedzialności.

Spór stron skupiał się natomiast na granicach tej odpowiedzialności, przy czym żądanie powództwa zawierało w sobie roszczenie odszkodowawcze dotyczące uzupełnienia dotychczas przyznanego odszkodowania za naprawę pojazdu.

Granice odpowiedzialności za skutki zdarzenia wywołującego szkodę wyznacza art. 361 kc, który w § 1 stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W orzecznictwie sądowym za ugruntowany od pewnego czasu należy uznać pogląd wyrażony w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (vide: uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku sygn. akt III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112).

Wskazuje się też, że uzyskana tytułem odszkodowania należność może być spożytkowana przez poszkodowanego w dowolny sposób, co oznacza, iż nie musi on za uzyskaną sumę pieniędzy dokonywać naprawy uszkodzonego pojazdu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 roku sygn. akt I CR 151/88, publ. LEX nr 8894, a także Kodeks cywilny. Komentarz, A. G., Zobowiązania część ogólna, publ. LEX 2011). Wskutek tego uznać należy, iż żądanie zapłaty odszkodowania nie musi być poprzedzone naprawą pojazdu. Wynika z tego również, że dokonanie niepełnej naprawy lub naprawy, której koszt był niższy niż rzeczywista szkoda, nie zwalnia odpowiedzialnego za szkodę z obowiązku wypłaty pełnego odszkodowania.

W przedmiotowym przypadku – wobec zasadniczych rozbieżności stron co do kosztów naprawy pojazdu i związanej z tym wysokości szkody – na uwzględnienie zasługiwał wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej na okoliczność ustalenia kosztów naprawy samochodu uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 6 października 2019 roku, które pozwoliłyby przywrócić pojazd

do stanu sprzed powstania szkody. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż kwestia ta wymagała wiadomości specjalnych i miała bezpośrednie przełożenie na ocenę wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powołany w sprawie biegły sądowy M. P. wskazał, że koszt naprawy samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który pozwoliłby przywrócić pojazd do stanu sprzed powstania szkody z dnia 6 października 2019 roku przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych wynosi 5.441,04 złotych.

W ocenie Sądu opinia biegłego M. P. była przygotowana w sposób fachowy i poparty rzeczową argumentacją, a nadto nie budziła też wątpliwości Sądu pod względem formalnym oraz merytorycznym. Wprawdzie strona pozwana zgłosiła w piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2020 roku zastrzeżenia do tej opinii, jednakże analiza charakteru tych uwag w ocenie Sądu nie determinowała konieczności zlecenia biegłemu sporządzenia opinii uzupełniającej. Pozwany we wskazanym piśmie procesowym zgłaszał potrzebę uwzględnienia przez biegłego ewentualnych rabatów, jakie miałyby przysługiwać (...) S.A. z siedzibą w W., który w ramach bezpośredniej likwidacji szkody prowadził postępowanie likwidacyjne. Takie podejście jest zupełnie nieuprawnione. Przedmiotem niniejszego postępowania było bowiem ustalenie wysokości szkody przez pryzmat kryteriów wskazanych w art. 361 i 363 kc. Takimi kryteriami kierował się powołany w sprawie biegły sporządzający opinię. Analiza, czy prowadzący postępowanie likwidacyjne w sprawie zakład ubezpieczeń, miał pewne możliwości pozwalające mu na przeprowadzenie tańszej naprawy uszkodzonego pojazdu jawi się jako zbędne przedłużanie postępowania i jest nieuzasadnione z punktu widzenia zasad ekonomiki procesowej. Nadto wysokość kosztów naprawy ustalona przez niezależnego biegłego sądowego jest prawie identyczna z wartością ustaloną przez profesjonalną firmę zajmującą się kalkulacją szkód sporządzoną na zlecenie powoda. W tych okolicznościach przeprowadzanie kolejnego dowodu z opinii uzupełniającej biegłego byłoby nieuzasadnione i nieracjonalne, wobec czego oddalono stosowny wniosek dowodowy w tym zakresie (vide: postanowienie na rozprawie w dniu 27 listopada 2020 roku – k. 209)..

Mając na uwadze powyższe okoliczności i zapatrywania prawne wskazać należy, iż zasadnym było oparcie wysokości szkody na opinii biegłego sądowego M. P., a konkretnie na ustalonych przez niego kosztach naprawy pojazdu i określenie na tej podstawie wysokości należnego powodowi odszkodowania na poziomie 5.441,04 złotych. Po uwzględnieniu wypłaconej dotychczas kwoty odszkodowania w tym zakresie w toku postępowania likwidacyjnego (tj. kwoty 2.268,81 złotych), pozostała część odszkodowania winna zatem wynosić 3.172,23 złotych.

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż w świetle wyżej zaprezentowanych poglądów i zapatrywań prawnych bezprzedmiotowym byłoby prowadzenie postępowania dowodowego zgodnie z wnioskami zawartymi w odpowiedzi na pozew o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. K., a także o zobowiązanie A. K. do złożenia określonej dokumentacji. Na przeszkodzie uwzględnieniu tych wniosków stały tak względy merytoryczne, jak i względy ekonomiki procesowej, gdyż przeprowadzenie wnioskowanych przez stronę pozwaną dowodów przedłużyłoby znacznie postępowanie i spowodowałoby wystąpienie dodatkowych nieuzasadnionych jego kosztów. Jak to już zostało wcześniej podkreślone, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy był fakt, czy poszkodowany faktycznie naprawił swój pojazd, a jeśli tak, to w jakim zakresie i jaki poniósł z tego tytułu koszt. De lege lata brak jest podstawy prawnych do nakładania na poszkodowanych obowiązku naprawy uszkodzonej rzeczy, tudzież „zmuszania” do jej naprawiania w określony sposób lub przez określony podmiot.

Podkreślenia wymaga fakt, że oprócz zwrotu kosztów naprawy samochodu zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, powodowi należy się zwrot wydatków poniesionych z tytułu sporządzenia prywatnej oceny technicznej w wysokości 300 złotych netto udokumentowanych w sposób nie budzący wątpliwości fakturą VAT wystawioną przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Z przedłożonego przez powoda potwierdzenia przelewu wynika, że należność ta została opłacona w dniu 23 marca 2020 roku. Poniesienie tych wydatków było konieczne i uzasadnione, albowiem – jak wykazało postępowanie dowodowe, a w szczególności opinia biegłego – pozwany znacznie zaniżył wartość szkody i odmówił wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości. Ponadto powód nie miał innej możliwości ustalenia faktycznych rozmiarów poniesionej szkody jak zwrócenie się

do rzeczoznawcy. Sam niewątpliwie nie posiada specjalistycznej wiedzy na temat ustalania kosztów naprawy pojazdów czy wyceny utraty wartości pojazdów w związku z naprawą powypadkową. Konieczna w tym zakresie była wiedza profesjonalisty. Poniesienie tego wydatku było więc obiektywnie uzasadnione i konieczne oraz pozostawało w normalnym związku przyczynowym między zdarzeniem wywołującym uszczerbek a szkodą (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku sygn. akt III CZP 24/04, publ. OSNC 2005, nr 7-8, poz. 117).

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż chybionym był zarzut pozwanego dotyczący braku czynnej legitymacji procesowej po stronie powoda. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że wiarygodność będąca przedmiotem umowy cesji faktycznie istniała. Sąd podziela w tym zakresie w pełni argumentację przytoczoną w piśmie procesowym powoda z dnia 30 marca 2020 roku (vide: k. 73 i nast.), w związku czym nie ma potrzeby jej powielania.

Mając zatem powyższe na uwadze, a także uwzględniając ograniczenie z art. 321 § 1 kpc – na podstawie art. 415 kc w zw. z art. 805 § 2 pkt 1 kc w zw. z art. 361 § 1 kc – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie 817 § 1 kc i art. 481 § 1 kc zgodnie z żądaniem pozwu, aprobując wskazaną tam datę wymagalności roszczenia i przemawiającą za tym argumentację. Z uwagi na ustalenie wysokości szkody, nie ulega również wątpliwości,

iż in concreto wystąpiły przesłanki do zastosowania instytucji kapitalizacji odsetek, czego dokonał powód.

O kosztach procesu orzeczono – stosownie do jego wyniku – w oparciu o ogólną regułę z art. 98 § 1, § 1¹ i § 3 kpc w zw. z § 2 pkt 3 i § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.) – pkt II wyroku. Na koszty te składały się następujące należności: opłata sądowa od pozwu w kwocie 200 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 złotych, opłaty skarbowe od pełnomocnictw w łącznej kwocie 34 złote oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej kwocie 872,07 złotych.

/-/ sędzia Krzysztof Połomski

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego,
3. za 14 dni lub z apelacją.

M., dnia 05.01.2021r.